

Banda, P. (Rvdr 's-Gravenhage)

Van: Hofhuis, H.F.M. (Rechtbank 's-Gravenhage)
Verzonden: dinsdag 7 februari 2006 10:44
Aan: Delden, A.H. van (Rvdr 's-Gravenhage); Banda, P. (Rvdr 's-Gravenhage)
Onderwerp: procedure rechtbank Rotterdam
Gevoeligheid: Vertrouwelijk

Soms is het toch juist heel goed iets "over te laten gaan"

Bert, Peter,

Met Hans Westenberg heb ik - iets later dan ik eerder had voorzien - gesproken over het vervolg van de procedures van hem tegen Smit en tegen Kat (en de uitgever). De zaak tegen Smit heeft als vervolg dat Smit getuigen kan voorbrengen. Hans W zei mij te hebben gehoord dat Smit met elf getuigen op de proppen komt. Bevestiging daarvan ontbreekt nog. Het vervolg zal opnieuw de nodige aandacht krijgen.

In de zaak tegen Kat staan wij voor de vraag of Hans W in hoger beroep moet gaan, en zo ja, wie de kosten daarvan moet dragen. De appèltermijn loopt tot 14 maart 2006. Het uitsturen van een appèldagvaarding betekent nog niet dat het hoger beroep tot het einde toe moet worden gevoerd; het niet instellen van appèl maakt het vonnis in de zaak Kat definitief.

Terzijde: de rechtbank Rotterdam heeft appèl van het tussenvonnissen in de zaak Smit niet uitgesloten. In theorie kan Smit zelf appelleren. Ook is het mogelijk - om te voorkomen dat de beide zaken bij verschillende gerechten aanhangig zijn - dat Hans W in geval van appèl tegen het vonnis inzake Kat ook appelleert van het vonnis inzake Smit.

Tot dusver heeft de Raad de advocaatkosten gedragen. Ik vind nog steeds dat dit terecht is en dat dit ook voor een eventuele voortzetting van de procedure zou moeten gelden. Een rechter kan niet over zijn kant laten gaan dat hij er ten onrechte van wordt beschuldigd dat hij - in strijd met zijn ambtseed en met een van zijn hoofdverplichtingen - over een lopende zaak onderonsjes heeft met de betrokken advocaten. Zo'n beschuldiging is des te ernstiger als zij wordt gedaan in een boek dat onder advocatenkantoren wordt verspreid. Ik sta er nog steeds achter dat een actie van de rechter in kwestie tegen degenen die een dergelijke beschuldiging uiten, op één lijn staat met het voeren van verweer in een procedure waarin een rechter ter zake van een ambtsverrichting wordt betrokken. (In het voorgaande ben ik ervan uitgegaan dat de door Smit geuite beschuldiging geheel onwaar is. Ik heb geen enkele reden voor enige twijfel op dit punt.) *ook geen twijfel over de onbewijsbaarheid van de geuite beschuldiging*

Bij de vraag of hoger beroep in de zaak Kat gewenst is, spelen natuurlijk diverse factoren mee. In de kern gaat het om twee vragen: hoe kansrijk is een eventueel appèl, en is het wel verstandig om te appelleren?

Wat deze eerste vraag betreft: Boukema, de advocaat van Hans W, acht een appèl kansrijk. Hans W deelt dit standpunt. Het gaat natuurlijk om een andere hoofdkwestie dan in de zaak Smit; dáár is de kernvraag of Smit zijn beschuldiging heeft waargemaakt of kan waarmaken. In de zaak Kat draait het om de vraag of een journalist in een uitgave als deze - een als serieus bedoeld boek, geen tijdsdruk bij het maken daarvan - een beschuldiging van deze aard, die wordt geuit door een "topadvocaat" - die echter wel rancuneus is, zoals blijktens de processtukken ook voor Kat duidelijk was -, kan publiceren zonder enige vorm van wederhoor bij de betrokken rechter. De rechtbank heeft deze vraag positief beantwoord. Ik vind het vonnis op dit kernpunt zwak, en hier en daar feitelijk onjuist, gemotiveerd. Ik zou menen dat Kat dit niet klakkeloos had mogen publiceren. Ook ik acht een eventueel appèl dus kansrijk.

De lastigste vraag, voor Hans W en voor "ons", is echter of het wel verstandig is om deze zaak, die in eerste aanleg verkeerd is afgelopen, door te zetten. Verdere juridische actie zal de publiciteitsstroom, die al grote en onaangename hoogten heeft bereikt, zeker niet verminderen. Dat is op zichzelf schadelijk voor Hans W zelf, maar ook voor de Haagse rechtbank en de Rechtspraak als geheel. Aan de andere kant: ook de voortzetting van de procedure tegen Smit zal, zoals gezegd, de publiciteit halen. En beslissend zou de vrees voor verdere publiciteit ook niet mogen zijn.

Voorlopig neig ik ertoe om positief te adviseren over het instellen van hoge beroep.

Graag overleg ik met jullie, of met een van jullie, over het bovenstaande.

Met vriendelijke groet,
Hans

Jh ben het met het R'danse vonnis grotendeels eens. Een journalist die in een setting als hier (door de rd. w/d duidelijk meegenomen in de beoordeling) van een geïnterviewde als deze welke info krijgt, mag daarvan berichten. Hij hoeft niet een degenen over wie de info gaat, te vragen wat die erin vindt / of het wel bleef.

De kwaliteit van de geïnterviewde is het nieuws, zijn perceptie van de feiten wordt gerapporteerd. Veel velen zou ik zelf ook niet willen gaan met het aansprekelijk schijn van de journalist. W. kan S. aanspreken op het uiten van een onjuiste weergave of perceptie, en doet dat ook. Als S zijn uiting hard kan maken, no problem. Zo niet, dan komt hij op voor de school, niet de brengen van het nieuws... (wat er verder bij van andere tradities over het ontbreken van broodschijpen.)

Peter

de zaak staat niet op één lijn daarmee, het is daarmee op één lijn gesteld dat is geen automatisme, zoals in de situatie dat een ander een rechter in persoon aanspreekt.

De vraag is, of het opportuun is in appèl te gaan.
a. ben je het met het vonnis oneens
b. zo ja, wat kun je met appèl winnen en verliezen, en welke balans positief is
c. is de mogelijkheid van het appèl groot genoeg